

„Použite môj nový vynález, profesor,“ ozval sa strojový hlas. „Chytím-ť-a-zviažem-ť-a-lasom. Vyhodím vám ho.“

TRI - DVA - JEJEN - TERAZ!

Na boku počítača sa otvorila malá priehradka a vyvrstila dlhé lano. **BENG!** treslo zvedavého reportéra Dubáka rovno do nosa.

„Auvajz!“ vykrikol a spýtavo sa zadíval na lano. „Čo je na tom povraze také zvláštne?“

Počítač chrapľavo odpovedal: „Povedzte meno bytosti, ktorú chcete chytiť. Chytím-ť-a-zviažem-ť-a-lasom to dokáže zariadiť.“

Profesor Karacho to chcel okamžite vyskúšať. Zdvihol lano a zvolal: „Dubák!“ **BZUNK -**

V tej chvíli sa z lana stalo laso, zatočilo sa vo vzduchu a začalo sa omotávať okolo reportéra. Za okamih vyzeral ako múmia.

„Priprav sa na to, že tým tryskáčom poletíš TY, Dubák,“ oznámil profesor.

„Veď ja nie som pilot!“ zľakol sa Dubák.

„To je v poriadku,“ ubezpečil ho Karacho. „Lietadlo budem riadiť zo zeme diaľkovým ovládačom. Zabudoval som doň aj prístroj na nočné videnie, takže nebude problém ani za tmy. Ty sa budeš starať len o to laso.“

Sebastiánovi Dubákovi zovrelo žalúdok.

Tajný výťah vyviezol lietadlo nahor. Odteraz Karacho s Dubákom nespustia strýka Norberta z očí. Vydali sa hliadkovať a čakali.

